

Το ετήσιο μνημόσυνο του Ιωάννη Βαρβάκη

Αν αναρωτιέστε πότε καθιερώθηκε το ετήσιο μνημόσυνο του Ιωάννη Βαρβάκη δεν έχετε παρά να ανατρέξετε στο περιοδικό «*Μαθητική Ζωή*» που εξέδιδαν οι μαθητές της Προτύπου Βαρβακείου Σχολής από το 1931. Στο τεύχος Β'-Γ' (Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1933), σελ. 21-23, διαβάζουμε πως παλαιός καθηγητής του Λυκείου είχε προτείνει το 1920 να τελείται κάθε έτος από τους μαθητές «μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του ιδρυτού του σχολείου». Αυτό δεν επετεύχθη τότε, αλλά το 1925, όταν συμπληρώθηκαν τα 100 χρόνια από τον θάνατο του Ιω. Βαρβάκη. Από τότε, κάθε χρόνο, στις 12 Ιανουαρίου, ημέρα του θανάτου του Βαρβάκη, το σχολείο τελεί στον απείριστο ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος το μνημόσυνο και στη συνέχεια οι μαθητές συντεταγμένοι μεταβαίνουν μαζί με τους καθηγητές τους στο Ζάππειο για κατάθεση δάφνινων στεφάνων στον ανδριάντα του Ιω. Βαρβάκη, ο οποίος φιλοτεχνήθηκε από τον γλύπτη Λεωνίδα Δρόση. Μάλιστα, είχε ορισθεί τον μὲν ένα χρόνο τον επιμνημόσυνο λόγο στον ναό να τον εκφωνεί ένας από τους μαθητές της τελευταίας τάξης του κλασικού τμήματος και την προσφώνηση κατά τη στέψη του ανδριάντα μαθητής της στ' τάξης του πρακτικού τμήματος, τον δε επόμενο, το αντίθετο.

Σε εκείνο το τεύχος, το περιοδικό «*Μαθητική Ζωή*» δημοσίευσε τους λόγους των μαθητών και τους συνεχάρη «*δια την ωραίαν διατύπωσιν των ιδεών των και την καλήν αυτών απαγγελίαν*».

Ογδόντα οκτώ χρόνια αργότερα η καλή τύχη να κρατάμε το περιοδικό στα χέρια και να διαβάζουμε τους λόγους των δύο δεκαεπτάχρονων-δεκαοκτάχρονων μαθητών, έχει συγκινητικό ενδιαφέρον. Για τους μαθητές μας που ίσως παραξενευθούν με τη γλώσσα, να πούμε πως τα μαθητικά κείμενα είναι γραμμένα στην καθαρεύουσα.

Μεγάλε των Ἑλλήνων Ἐνδραγέα, Ἰωάννη Βαρβάκη.

Ἐκατὸν ὀκτώ εἴη συμπληροῦνται σήμερον ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας, καὶ ἦν εἰς τὴν πάγκαλον καὶ μυροβόλον νῆσον τοῦ Ἰονίου ἐσθυσεν ἡ μεστὴ πατριωτικῆς δράσεως, ἀλτροῦσμοῦ καὶ ἀνταπαρνήσεως ὄραία ζωὴ Σου.

Ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τοῦ γεγονότος ἐκαινοῦ οἱ μαθηταὶ τοῦ Πρωτεύου Βαρβακίου Σχολῆς, τὴν ὁποίαν ἡ γεννοδοσία Σου καὶ ὁ πατριωτισμὸς Σου ἴδρυσεν καὶ συντηροῦν, ἐδέχθησαν καὶ μιστοὶ ἐργασματοῦντες ἀρροῦνται σήμερον, ἵνα στίψωσι τὸν ἀνδριάντα Σου, τὸν ὁποῖον ἡ Πατρίς ἀρὸς τὴν Σου ἐργασματοῦσα ἴστησεν, καὶ διαβεβαιώσωσι τὴν ἀρροῦμένην ψυχὴν Σου, ὅτι ἐν ἐκείνῃ ζῶσα μετ' ἐργασματοῦντες διὰ αἰετὸν ἀρροῦνται καὶ ἐκ βεβαίας ψυχῆς ἴθι ἐπέσσωσι τὴν μετῆν Σου κληροδοτοῦντες τὴν αἰὲς Σὺ ἐργασματοῦσιν τὸν ὅς ἔχον ἀρροῦσιν αἰετὸν καὶ εἰς τοὺς ἐπιγεγονότους.

Γεώργιος Ε. Βασιλειάδης
27^{ος} Κλασσικὸς
Πρύτανης τῆς Σχολῆς Κατωτέρου

